

[Villemoes.]

visse ønsker, og disse skulle naturligvis undersøges. Det er nu sket, og det færøske landsstyre — det er jo ikke lagtinget, såvidt jeg forstår — er derefter gået ind på, at konventionen ratificeres. Vi har ikke i dette øjeblik det ærede medlem fra Færøerne tilstede, da han, såvidt jeg ved, befinder sig på rejse i udlandet, men den udtalelse, den højtærede minister fremsatte, skulle jo også sådan set være os nok.

Vi hører jo til de mindre deltagere i denne fangst. Danmark har ikke den store anpart deri; det er måske et af de erhvervsområder, hvor vi kunne have deltaget noget mere; men den moderne hvalfangst, som nu i højere grad foregår i de sydlige have end tidligere, da det mest var oppe i den nordlige ende af kloden, fordrer selvfølgelig i dag kolossale summer for at kunne gennemføres på en sådan måde, at det kan give rentabilitet. Men i hvert fald ved jeg dog, og det ved vel også andre ærede medlemmer, at vi tidligere har haft en hel del med hvalfangst at gøre. Jeg minder således om, at vor lille vesterhavssø Rømø i sin tid udrustede mange hvalfangerskibe, og der er mange minder om det ovre på øen endnu. Det gav gode penge den dengang, men det er jo helt forbi nu.

Jeg ved ikke, om grindehvalen, som er en delfinart, hører med ind under konventionen; det er jo en springer, denne lille delfin, som man på Færøerne er glad for at modtage, når den kommer i stimer dertil; men jeg hørte den højtærede minister nævne, at Færøerne havde stor interesse i den hvalfangst, der foregår længere borte fra øerne, langt oppe i det nordlige ishav. Jeg kan imidlertid ikke i nomenklaturen, der følger med her, og hvori der er nævnt en række navne på forskellige hvalarter, finde nævnt ordet delfin.

Vi havde sidste efterår en ganske morsom episode, idet der kom seks meget store hvaler på ca. 15 meter stykket ind i danske farvande ovre i de lave farvande omkring Fanø. Det var vel nok hvaler, der var kommet ud af kurs, og det kunne betragtes som et ulykkestilfælde, men i hvert tilfælde var det da noget, der gav penge til en del mennesker derovre, og det var ganske interessant at bemærke, at vi også kan have hvalfangst under vore egne breddegrader.

Det er efter vort skøn naturligt, at de lande, som er interesseret i denne fangst, søger mest muligt ensartet optræden, og det er jo også baggrunden for, at man er enedes om denne konvention. Der kan ikke være nogen tvivl om, at hvis der bliver fortsat,

som tilfældet har været i de senere år, må man regne med, at hvalbestanden vil gå tilbage. Jeg har netop her en meddelelse fra Norge, som bekræfter dette. Der står, at fangstopgivelserne for de norske pelagiske hvalfangstekspeditioner pr. 23. januar viser, at den samlede fangst indtil da udgjorde ca. 420 000 fade. I januar i fjor var fangsten på de samme ekspeditioner 446 000 fade. I år fanges der med betydelig flere hvalfangerbåde, så den synkende tendens er altså klar.

Jeg vil mene, at ratifikationen af denne konvention ikke skulle kunne blive trukket meget længe ud, selvom vi her i det høje landsting underkaster forslaget en kort udvalgsbehandling. Jeg anbefaler iøvrigt forslaget til videre fremme, men skal på et senere tidspunkt tillade mig at foreslå forslaget henvist til en meget kort udvalgsbehandling.

P. A. Poulsen: Jeg kan på mit partis vegne anbefale.

P. N. Petersen (Røjle): Ved at gennemlæse bemærkningerne til det foreliggende forslag til beslutning får man unægtelig et stærkt indtryk af de bestræbelser, der tager sigte på at bringe orden i de internationale forhold og at sikre de forskellige folkeslag, at de goder, vor gamle klode rummer, kan blive varige og komme også de kommende slægter tilgode. Når vi kender jagtloven og ved, at den ved forskellige fredningsbestemmelser søger at bevare vildtbestanden indenfor vort landområde, virker det imponerende, at noget sådant også kan praktiseres på de store verdenshave ved, at en hel række lande tilvejebringer enighed om de midler, der skal bringes i anvendelse for at nå det tilsigtede mål.

Det foreliggende forslag tager sigte på at sikre hvalbestandens bevarelse og dermed hvalfangstens opretholdelse og rentabilitet, ja, ikke alene dette, men det søger også på et videnskabeligt grundlag at udfinde metoder, der kan tjene til at forøge hvalbestanden. Jeg finder det såre påskønnelsesværdigt, at konventionen indeholder en bestemmelse om, at den allerede træder i kraft, når 6 af signatarmagterne har deponeret deres ratifikationsdokumenter, da det ikke kan ske for hurtigt.

Det ligger i sagens natur, at jeg savner forudsætninger for at bedømme enkelthederne i konventionen, antallet af hvalfangstinspektører på flydende hvalkogerier og landstationer o. s. v. o. s. v. Men det er forsåvidt også underordnet, da der jo i dette